

A LÉLEK IMÁDKOZIK ÉRTED!

Alapige: Róma 8,26-27.

1. Egy kisfiú minden lefekvéskor imádkozott a szeretteiért, hosszú idő múlva elégedetlenül és ingerülten fakadt ki: *„Klára néni még mindig nem ment férjhez. Hubert bácsinak még mindig nincs munkája. Apunak még mindig hullik a haja. Kezd elegendem lenni abból, hogy úgy imádkozom a családjáért, hogy annak nincsen semmi eredménye.”* **Volt már neked is ilyen élményed?** Amikor imádkoztál valamiért vagy valakiért, de nem történt semmi? Voltál olyan helyzetben már, hogy nem tudtál imádkozni? Mert fizikailag és lelkileg elfáradtál, mert elkeseredtél, csalódtál, és túl távolinak érezted magadtól Istent? Vagy elborítanak az életed teendői, problémái, és már nincsen időd imádkozni sem? Talán azt sem tudod, hol kezd el, és abban is bizonytalan vagy, hogy hogyan és miért imádkozz...

Ünnepi ígénk ezért olyan bátorító: a mi Atyánk, arról biztosít bennünket, hogy amikor valamilyen okból nem tudunk imádkozni, vagy nem vagyunk biztosak abban, hogyan és miért imádkozzunk, a Szentlélek Isten akarata szerint imádkozik értünk!

2. „Ugyanígy segít a Lélek is a mi erőtlenségünkön.”^{8,26a} A bibliai mondatban szereplő „segít” szó jelentése: valaki segít a másoknak nehéz terhet cipelni. *Ha egy bűrtort kellene felvinned a 10. emeletre, ez erődöt meghaladó feladat lenne. De jönne egy ember, aki erős, ez a szakmája, megragadja a bűrtort, és vele képessé válsz arra, ami egyedül lehetetlen volt.* Ezt teszi a Szentlélek! Jön, amikor szükségünk van rá, hogy segítsen a terheinket cipelni.

Az erőtlenség, az élet azon pillanataira utal, amikor fizikailag, mentálisan, érzelmileg és lelkileg kimerültek vagyunk. Amikor körülményeink túllépnek egy határon, és mi úgy érezzük, nem bírjuk tovább. De az erőtlenségünk nemcsak egy pillanatnyi állapot, hanem valami, ami folyamatosan jellemez bennünket. Néhány fejezettel előbb, maga Pál fogalmazza meg: **„Mert amikor még erőtlenek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus az istentelenekért.”** Itt pedig a szó, a *bűnre utal*, vagyis arra, hogy erőtlenségünk oka az, hogy a bűn elszakított bennünket Istentől. A fizikai, mentális, érzelmi és lelki problémáink így-úgy talán tudjuk gyógyítani, de a bűn halálos öleléséből nem tudjuk magunkat a magunk erejéből kiszakítani. Vannak néhányan, akik ráébrednek arra, hogy Krisztus győzelme elegendő ahhoz, hogy megváltson bennünket a bűn erőtlenségéből. De vannak sokan, akik bár Jézus győzött, mégis egyedül próbálkoznak.

3. „...amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, ahogyan kell...”^{8,26b}
– folytatja Pál. Szükségünk van a Lélek segítségére az általános erőtlenség-

günk és bűn miatt is. De azért is, mert gyakran azt sem tudjuk hogyan imádkozzunk. Itt nem arról van szó, hogy nem tudjuk kifejezni magunkat, hanem inkább arról, hogy *gyakran nem is tudjuk, hogy mit kérjük*, miért imádkozzunk, hogy mire is van igazán szükségünk. Könyörgünk egy új állásért, mert utáljuk a főnökünket, aztán új állást kapunk és hozzá egy még rosszabb főnököt. Sok házas szeretne újra szingli lenni, sok szingli meg társért könyörög, aztán elválunk vagy megházasodunk, és rájövünk, hogy csak annyi történt, hogy egy problémát a másikra cseréltünk. Nem tudjuk, miért imádkozzunk, mert annyira korlátozott a látásunk, mégis sodortatunk önzésünk és pillanatnyi érzéseink hullámain, azt remélve, hogy holnap jobb lesz. Miközben fájdalmasan igaz az, amit Salamon írt: **„Ugyan ki tudja, mi válik az ember javára rövid életének napjaiban, amelyek gyorsan tovatűnnek, mint az árnyék?”** ^{Préd. 6,12.} Az őszinte válasz az, hogy nem lehetünk biztosak abban, hogy mikor, mi a jó nekünk. *Egy lelkipásztor súlyos beteg lett, kórházba került, és az orvosok közölték vele, csak napjai vannak hátra. A gyülekezetének tagjai imádkozni akartak érte, de nem tudták, mit is kérjenek. A lelkész ezt üzent nekik: – Imádkozzatok csodáért? Nem feltétlenül! Nem kétséges, hogy Isten tud csodákat tenni. De az Ő, aki csodákat tesz, eleve megelőzhetette volna a rákot. Imádkozzatok inkább az orvosokért, hogy bölcsességgel járjanak el a kezelésem során. És ne feledjétek, Isten jó, aki hosszú távon még a betegségemmel is a javamat szolgálja.*

Hogy Isten jóságos Atyánk, az tény! De, hogy egy-egy élethelyzetünkben mit akar tenni, az már nem olyan egyértelmű. Amikor elé visszük szívünk imádságait, elmondtuk neki legmélyebb vágyainkat, úgy kellene befejeznünk: – *Atyám, nem tudom, mit akarsz! Ezért azért könyörgök, hogy a te akaratod teljesüljön akkor is, ha ez azt jelenti, hogy ebben a helyzetben az én akaratom nem teljesül. Őszintén hiszem, hogy te tudod a legjobban, mire van a legnagyobb szükségem!*

4. „...de maga a Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászokkal.” ^{8,26c.} Azokban a pillanatokban, amikor nem tudunk imádkozni, a Szentlélek imádkozik értünk – tanítja Pál. Valami olyasmit jelenthet ez, hogy amikor erőtlenül és tudatlan Istenhez imádkozunk, a Szentlélek lefordítja, kiigazítja a szavainkat. Ez valami ilyesmit jelent: – *Istenem! Bárcsak adnál nekem egy jobb munkahelyet, a megértőbb társat, és néhány évvel visszaforgatnád az idő kerekét – így szól a mi könyörgésünk. – Szóval, kedves Atya, ez a fickó azt gondolja, hogy te egy aranyhal vagy, aki teljesíted három kívánságát! Úgy gondolja, ha mindezt megadod neki, akkor sokkal boldogabb lesz majd. De én arra kérlek, hogy adj neki szeretet, hogy elhordozza a főnökét! Nyisd fel a szemét, hogy meglássa társa szükségeit! És tanítsd meg elfogadni az idő múlását, hogy megértse szeretted őt, ezért nem ért még véget az élete! – így jár közben értünk a Szentlélek. Mivel a Szentlélek*

mindig Isten akarata szerint imádkozik, ez az az ima, ami válaszra talál! S amikor egyáltalán nem tudunk imádkozni, vagy nem jól imádkozunk, akkor a Lélek imádkozik értünk és helyettünk is az Atyához.

5. „Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek szándéka, mert Isten szerint jár közben a szentekért.” ^{8,27.} Honnan tudhatjuk azt, hogy Isten meghallja, sőt meghallgatja az imádságainkat? Itt a válasz: mert Isten, aki a szívünket vizsgálja, a Lélek segítségével jobban ért bennünket, mint mi önmagunkat. Hogyan is mondta Dávid? **„Mielőtt kimondanám, te már érted a szavam.”** ^{Zsolt. 139,6.} Isten szavak nélkül is érti és látja legmélyebb vágyainkat. Egy közösségben a lelkész megkérdezte: – *Tegye fel a kezét, akinek vannak kimondatlan imakérései!* Sok kéz emelkedett a magasba. Ugye, neked is vannak! Amit nem mersz kimondani mások előtt, talán még önmagad előtt sem. De ott van a szíved mélyén. A 27. vers arra emlékeztet bennünket, hogy Isten előtt nincsenek „kimondatlan imakérések”. Tudja, mire van szükségünk, mielőtt kérdeznénk tőle.

Gyengeségedben, amikor kétségbeesettnek érzed magad a számodra igazán fontos dolgok miatt, és nem tudod, mit mondj, és csak így sóhajtasz: – *Istenem!* Isten így felel: – *Ne aggódj. Ez elég, mert van Valaki, aki szüntelenül imádkozik érted.* Mert Ő gyengeségeinkben erős Isten!

Luther Márton azt írta, hogy jó dolog, ha időnként az ellenkezőjét kapjuk annak, amiért imádkozunk, mert ez annak a jele, hogy a Szentlélek munkálkodik az életedben, és mert Isten valami mást akar adni, valami jobbat. Már csak az kérdés, hogy te el tudod engedni azt, amit akarsz, hogy el tudd fogadni azt, ami Isten a Lélek által ajándékozni akar neked?